Aan: de fractievoorzitters en fractieleden van de politieke partijen van Voorschoten
Cc: gemeenteraad Voorschoten

Onderwerp: **Knippen Adegeest - beroep gegrond**

Datum: 2 juni 2025

Geachte fractievoorzitter en leden van de fractie,

De rechtbank in Den Haag heeft op 27 mei uitspraak gedaan in de beroepsprocedure die door 140 bewoners van Adegeest is aangespannen tegen de 'knippen' in hun wijk. De rechter heeft het beroep gegrond verklaard en het besluit van het college, waarin de bezwaren van de bewoners ongegrond werden verklaard, vernietigd.

In 2024 stelde de Commissie bezwaarschriften de bewoners al in het gelijk en adviseerde het college om het besluit in te trekken. Het college besloot dit advies naast zich neer te leggen. Hierop stapten de bewoners naar de rechter.

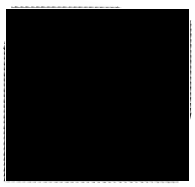
De rechtbank heeft het beroep gegrond verklaard. Volgens de rechter is het besluit onzorgvuldig voorbereid en onvoldoende gemotiveerd. Daarmee is het college niet alleen door de commissie bezwaarschriften, maar nu ook door de rechter gecorrigeerd. De rechtbank onderschrijft het standpunt van de bewoners dat het college zonder verkeerskundig onderzoek niet zonder meer kan concluderen dat het plan de verkeersveiligheid verbetert. Daarnaast is niet onderzocht wat de gevolgen zijn voor de verkeersveiligheid in de wijk als geheel, wanneer auto's andere routes nemen. Ook heeft het college nagelaten te onderbouwen hoe de 'leefbaarheid' met het verkeersbesluit wordt verhoogd.

Het college sprak mooie woorden over het creëren van acceptatie en draagvlak volgens het participatiekompas. In werkelijkheid is dat draagvlak er nooit geweest. De gemeenteraad is hierover onjuist geïnformeerd.

De rechtbank draagt het college op binnen drie maanden een nieuw besluit te nemen, met inachtneming van de uitspraak. De bewoners menen dat het college, nu hun bezwaren zowel door de Commissie bezwaarschriften als de rechtbank gegrond zijn bevonden, het verkeersbesluit - dat voorziet in de knippen - zou moeten herroepen. Het is tijd om een einde te maken aan dit geschil. Wij vragen de gemeenteraad om zich achter de bewoners te scharen en het college te vragen nu definitief af te zien van het plan van de omstreden knippen.

De locaties van de knippen zijn niet verkeersonveilig, zoals het college in het vernietigde besluit ook heeft erkend. Ook met de leefbaarheid rond deze locaties is niets mis. Ook dat heeft het college eerder bevestigd.

Dank voor uw aandacht,
namens de bewoners,

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Bestuursrecht

zaaknummer: SGR 24/9775

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 27 mei 2025 in de zaak tussen

[redacted] **e.a.**,[1] uit Voorschoten, eisers

en

het college van burgemeester en wethouders van Voorschoten, verweerder
(gemachtigden: [redacted])

Als derde-partijen nemen aan de zaak deel: [redacted] uit Voorschoten.

Procesverloop

1. Bij besluit van 9 juli 2024 (het verkeersbesluit) heeft verweerder besloten tot het laten realiseren van twee knippen, namelijk in de Chopinlaan (een knip van 45 meter lang) en in de Berliozlaan (een knip van 10 meter lang) in de wijk Adegeest. Deze knippen bestaan uit het instellen van verplichte fietspaden, waardoor de genoemde straten op die punten worden afgesloten voor motorvoertuigen.

2. Bij besluit van 10 december 2024 heeft verweerder het bezwaar van eisers tegen het verkeersbesluit ongegrond verklaard. Met dit besluit is verweerder afgeweken van het advies van de Commissie bezwaarschriften van de gemeente Voorschoten ("de Commissie") van 8 oktober 2024, waarin de Commissie verweerder had geadviseerd het bezwaar gegrond te verklaren en het verkeersbesluit van 9 juli 2024 te herroepen.

2.1. Eisers hebben beroep ingesteld tegen het bestreden besluit.

2.2. Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

2.3. De derde-partijen hebben een zienswijze ingediend.

2.4. De rechtbank heeft het beroep op 15 april 2025 op zitting behandeld. Hieraan hebben [redacted] namens eisers, de gemachtigden van verweerder en de derde-partijen deelgenomen.

[1] 134 personen uit de wijk Adegeest hebben eisers gevolmachtigd om mede namens hen het beroep in te stellen.

Overwegingen

Waar gaat deze zaak over?

3. Deze zaak gaat over de vraag of het verkeersbesluit tot het inrichten als verplicht fietspad en het afsluiten voor motorvoertuigen ("het aanbrengen van knippen") van een weggedeelte van de Chopinlaan en in de Berliozlaan in de wijk Adegeest in de gemeente Voorschoten zorgvuldig tot stand is gekomen en goed is gemotiveerd.

Wat zijn de regels bij het nemen van een verkeersbesluit?

4. In artikel 2 van de Wegenverkeerswet 1994 (Wvw 1994) staat welke belangen de Wegenverkeerswet dient. Verkeerbesluiten moeten op (een van de doelen van) dit artikel worden gebaseerd.

4.1. Volgens artikel 2, eerste lid, van de Wvw 1994 strekken de regels van verkeersbesluiten tot:

a. het verzekeren van de veiligheid op de weg;
b. het beschermen van weggebruikers en passagiers;
c. het in stand houden van de weg en het waarborgen van de bruikbaarheid daarvan;
d. het zoveel mogelijk waarborgen van de vrijheid van het verkeer.

Op grond van artikel 2, tweede lid kunnen die regels verder strekken tot het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte overlast, hinder of schade alsmede de gevolgen voor het milieu, bedoeld in de Wet milieubeheer of het voorkomen of beperken van door het verkeer veroorzaakte aantasting van het karakter of van de functie van objecten of gebieden.

4.2. Artikel 2 van de Wvw 1994 moet in samenhang worden gelezen met artikel 21 Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer (Babw). Daarin staat dat de motivering van het verkeersbesluit in ieder geval vermeldt welke doelstelling of doelstellingen met het verkeersbesluit worden beoogd. In een verkeersbesluit moet dus worden aangegeven welke van de in artikel 2, eerste en tweede lid, van de in de Wvw 1994 genoemde belangen ten grondslag liggen aan het verkeersbesluit.

4.3. Op grond van vaste rechtspraak van de hoogste bestuursrechter[2] komt bij het nemen van een verkeersbesluit aan een bestuursorgaan beoordelingsruimte toe bij de uitleg van de in artikel 2, eerste en tweede lid, van de WVW 1994 genoemde begrippen en bij de beantwoording van de vraag wat nodig is ter bescherming van de in het artikel genoemde verkeersbelangen. Afhankelijk van de beroepsgronden gaat de bestuursrechter in op de vraag of de manier waarop het college van die beoordelingsruimte gebruik heeft gemaakt in overeenstemming is met het recht. Daarbij moet de rechtbank nagaan of verweerder redelijkerwijs de beoordelingsruimte op die manier heeft kunnen invullen. Nadat het bestuursorgaan heeft vastgesteld welke verkeersbelangen naar zijn oordeel bij het besluit moeten worden betrokken, moet het die belangen tegen elkaar afwegen. Daarbij heeft het bestuursorgaan beleidsruimte. De bestuursrechter gaat niet na of hij in het concrete geval tot hetzelfde besluit zou zijn gekomen. De bestuursrechter toetst of de voor een of meer

[2] Afdeling bestuursrecht van de Raad van State (de Afdeling).

belanghebbenden nadelige gevolgen van het verkeersbesluit niet onevenredig zijn in verhouding tot de met dat besluit te dienen doelen.[3]

4.4. Het is vaste rechtspraak dat verweerder de absolute noodzaak van een verkeersbesluit niet hoeft aan te tonen. Voldoende is dat met het verkeersbesluit de eraan ten grondslag gelegde belangen, bedoeld in art. 2, eerste en tweede lid, van de Wvw 1994 worden gediend en dat inzichtelijk is gemaakt op welke wijze deze belangen tegen elkaar zijn afgewogen.[4] Niet elke maatregel op zichzelf behoeft te leiden tot een in absolute termen significant groot effect, indien een verkeersbesluit onderdeel is van een groter pakket aan maatregelen.[5]

Het verkeersbesluit

5. In het verkeersbesluit staat dat de knippen in de Chopinlaan en de Berliozlaan gewenst zijn uit het oogpunt van het verzekeren van de veiligheid op de weg en het zoveel mogelijk waarborgen van de vrijheid van het verkeer en het in stand houden van de weg en het waarborgen van de bruikbaarheid daarvan. De rechtbank leest hierin een verwijzing naar de belangen genoemd in artikel 2 eerste lid 1 onder a, c en d van de Wvw 1994.

5.1. Uitgelegd wordt dat de openbare ruimte in de wijk Adegeest op integrale wijze wordt verbeterd, met als aanleiding groot onderhoud aan de riolering en de wegen binnen de wijk. Die integrale herinrichting is gericht op concepten als Duurzaam Veilig en het STOMP-principe.[6] Beide concepten hebben als doel om de leefbaarheid en de verkeersveiligheid in de wijk te verhogen.

5.2. In het besluit staat verder dat de volgende belangen zijn afgewogen bij het nemen van het verkeersbesluit:

- De verkeersveiligheid voor voetgangers en fietsers in de wijk wordt vergroot, want het autoverkeer zal in mindere mate dwars door de wijk rijden, maar via de randen van de wijk;
- Het aantal conflictpunten tussen auto's en fietsen in de wijk wordt minder, daardoor is de veiligheid voor langzaam verkeer groter;
- De omrijdafstanden voor auto's zijn te verwaarlozen en een leefbare wijk prevaleert boven het met snelheid bereiken van een bestemming in de wijk.

Het bezwaar, het advies van de Commissie en de beslissing op bezwaar

6. Eisers zijn in bezwaar gekomen. De argumenten van eisers in bezwaar zien zowel op de procedure die leidde tot de totstandkoming van het besluit, als op de motivering van het besluit. De knippen zouden inhoudelijk geen wezenlijk onderdeel zijn geweest van het door verweerder opgezette participatietraject en de argumenten die verweerder gebruikt om de knippen te rechtvaardigen zouden onjuist en tegenstrijdig zijn en niet zijn onderbouwd.

---

[3] Artikel 3:4, tweede lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).
[4] Zie bijvoorbeeld de uitspraak van de Afdeling van 26 januari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:257 r.o. 4.
[5] Uitspraken van de Afdeling van 16 mei 2018, ECLI:NL:RVS:2018:1619, van 10 augustus 2022, ECLI:NL:RVS:2022:2320, van 21 december 2022, ECLI:NL:RVS:2022:3908 en van 8 februari 2023, ECLI:NL:RVS:2023:499.
[6] Stappen, Trappen, Openbaar vervoer, Mobility as a Service, Privéauto.

Verweerder wil volgens eisers een niet bestaand, en door omwonenden niet erkend probleem oplossen.

6.1. Na de hoorzitting heeft de Commissie het advies uitgebracht de bezwaren van eisers gegrond te verklaren. In de overwegingen van het bestreden besluit is volgens de Commissie niet terug te lezen wat de oorsprong is van de knippen, welke bedenkingen er bestonden bij de deelnemers van de werkgroepen en/of andere bewoners en welke afweging er dienaangaande is gemaakt. Daardoor ontbreken relevante feiten en omstandigheden in de afweging. De Commissie constateert verder dat er drie argumenten zijn voor het aanbrengen van de knippen, namelijk verkeersveiligheid, leefbaarheid en het verbinden van groenzones. De Commissie mist evenwel onderbouwing van deze argumenten. Volgens de Commissie is het bestreden besluit genomen in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

6.2. Ofschoon de schending van deze beginselen volgens de Commissie in dit geval niet kan worden hersteld in de beslissing op bezwaar, heeft verweerder, na het aanpassen van de motivering en het overleggen van stukken die inzicht geven in het participatieproces, het bestreden besluit in stand gelaten en de bezwaren van eisers ongegrond verklaard.

Wat vinden eisers in beroep?

7. Eisers stellen in beroep dat het bestreden besluit niet zorgvuldig is voorbereid: in het participatieproces is te laat en te weinig expliciet duidelijk gemaakt dat en waar de knippen geplaatst zouden worden. Eisers bevestigen ter zitting wel dat zij in deze fase van het geding hun bezwaren voldoende voor het voetlicht hebben kunnen brengen.

7.1. Ook stellen eisers in beroep dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering mist: het besluit rust voornamelijk op aannames en niet op de resultaten van concreet onderzoek.

7.2. Verder stellen eisers dat geen belangenafweging is gemaakt: er wordt ten onrechte geen rekening gehouden met de wensen van de bewoners van Adegeest: zij hebben massaal hun bezwaren tegen de knippen geuit en nergens blijkt dat hier rekening mee gehouden is.

7.3. Tot slot doen eisers een beroep op het gelijkheidsbeginsel, omdat bewoners van een andere straat (Sweelinckhof) in de wijk wel gehoord zijn in hun bezwaren omtrent het realiseren van een knip.

Wat vindt de rechtbank?

<u>Totstandkoming van het besluit</u>

8. Uit de stukken blijkt dat aan het opstellen van het verkeersbesluit een traject vooraf ging. De gemeente Voorschoten heeft de beheeropgave om de riolering en de (woon)straten binnen de gehele wijk Adegeest te vernieuwen als een mogelijkheid opgevat om de openbare ruimte op een integrale en gebiedsgerichte werkwijze te herinrichten. Deze integrale en gebiedsgerichte aanpak van de wijk Adegeest vroeg om een participatietraject. Verweerder heeft inzicht gegeven in de manier waarop de participatiestrategie (op basis van het participatiekompas) is vormgegeven.

8.1. Allereerst zijn verschillende participatiemomenten georganiseerd voor bewoners en andere belanghebbenden (bijvoorbeeld sportverenigingen) uit de wijk Adegeest in de periode juli tot en met december 2022. Vervolgens en naar aanleiding daarvan is een schetsontwerp voor de wijk, het Masterplan 'Groen en klimaatadaptief Adegeest' tot stand gekomen. De gemeenteraad heeft het Masterplan voor de herinrichting van de wijk Adegeest op 5 april 2023 vastgesteld. Het Masterplan geeft de kaders weer voor de aanpak van de ondergrondse infrastructuur en de bovengrondse openbare ruimte en is gebruikt voor de verdere uitwerking naar een uitvoeringsontwerp. Verweerder heeft op 26 september 2023 een voorlopig uitvoeringsontwerp vastgesteld. Dit is als uitgangspunt gebruikt bij de verdere uitwerking voor de herinrichting van de wijk Adegeest. Uit de stukken volgt dat de uitwerking van voorlopig ontwerp naar definitief ontwerp in samenwerking met bewoners, werkgroepen, ondernemers en verenigingen uit de wijk heeft plaatsgevonden. Het laatste officiële participatiemoment vond plaats op 25 oktober 2023. Na deze datum is pas duidelijk geworden dat een groot deel van de bewoners van de wijk Adegeest het niet eens is met de knippen die onderdeel waren van het definitief ontwerp.

8.2. Verweerder stelt zich op het standpunt dat zij een uiterste inspanning geleverd heeft om iedereen te betrekken in het participatieproces. Deze stelling heeft verweerder onderbouwd door uitgebreid verslag te leggen van het participatieproces. Eisers betwisten ook niet dat verweerder zich heeft ingespannen een deugdelijk participatieproces op te zetten.

8.3. Tegen de stelling van eisers dat de bewoners gedurende het participatieproces niet begrepen dat de knippen daadwerkelijk gerealiseerd zouden worden, staat de gemotiveerde betwisting van verweerder: verweerder heeft bij de beslissing op bezwaar verslagen opgenomen van de hierboven beschreven participatiebijeenkomsten waar bewoners aanwezig waren. Uit deze verslagen blijkt dat over de realisatie van knippen is gesproken. Ter zitting bevestigen eisers dat gedurende het officiële participatieproces op een zeker moment inderdaad duidelijk was dat de knippen gerealiseerd zouden worden.

8.4. Gelet op dit alles vindt de rechtbank het aannemelijk dat verweerder voor een deugdelijk participatieproces heeft gezorgd en dat het verkeersbesluit in die zin dan ook niet onzorgvuldig tot stand is gekomen. De rechtbank merkt op dat de manier waarop het er aan toe ging tijdens de participatiebijeenkomsten moeilijk te reconstrueren is. Dat eisers wat aan te merken op (de vorm of gang van zaken tijdens) het participatieproces, betekent niet dat verweerder onzorgvuldig gehandeld heeft.

Motivering van het besluit

9. Uit het besluit volgt dat de knippen onderdeel zijn van een groter pakket aan maatregelen voor de herinrichting van de wijk Adegeest. Het verkeersbesluit is binnen het grotere pakket aan maatregelen wel een relatief ingrijpende infrastructurele wijziging. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank niet deugdelijk gemotiveerd welke belangen gediend zijn met de realisatie van de knippen in de Chopinlaan en de Berliozlaan. De rechtbank overweegt hiertoe als volgt.

i. De vrijheid van het verkeer en het in stand houden van de weg en het waarborgen van de bruikbaarheid daarvan

10. De rechtbank stelt vast dat verweerder zowel in het verkeersbesluit als in het bestreden besluit uitdrukkelijk de hiervoor genoemde belangen van het aanleggen van de knippen noemt.

10.1. Verweerder heeft niet nader gemotiveerd hoe 'het waarborgen van de vrijheid van het verkeer' met het bestreden besluit wordt bereikt. De rechtbank ziet juist een afname van de vrijheid van verkeer, wanneer in twee straten autoverkeer wordt uitgesloten en alleen (brom)fietsers worden toegelaten. Verweerder heeft in de beslissing op bezwaar en op de zitting toegelicht dat in het belang van de vrijheid van verkeer een belangenafweging gemaakt zou zijn tussen de vrijheid van autoverkeer enerzijds en de verkeersveiligheid en een leefbare wijk anderzijds. Het instellen van de fietspaden beperkt het autoverkeer in vrijheid van verkeer en hier komt extra verkeersveiligheid onder voetgangers en fietsers voor terug, aldus verweerder. Deze redenering kan de rechtbank volgen. Dit betekent echter dat verweerder andere doelstellingen met het verkeersbesluit wenst te bereiken (het verzekeren van veiligheid en het beschermen van weggebruikers en passagiers). Het in het besluit genoemde belang van de vrijheid van verkeer lijkt hiermee echter niet te worden gediend, deze vrijheid neemt immers af.

10.2. Over het andere dragende belang, het in stand houden van de weg en het waarborgen van de bruikbaarheid daarvan, heeft verweerder ter zitting uitgelegd dat de wegen aan de randen van de wijk zich beter lenen voor autoverkeer, zodat de bruikbaarheid van die wegen wordt verhoogd. Ook heeft verweerder ter zitting uitgelegd dat voetgangers het aan te leggen fietspad makkelijker kunnen oversteken dan een autoweg, zodat de bruikbaarheid van de weg voor de voetganger wordt verhoogd. Aan beide stellingen ligt geen onderbouwing ten grondslag, zodat de rechtbank niet kan vaststellen in hoeverre het verkeersbesluit aan deze doelstelling kan bijdragen.

10.3. Verweerder heeft kortom niet kunnen uitleggen hoe het verkeersbesluit de belangen van het waarborgen van de vrijheid van het verkeer en het in stand houden van de weg en het waarborgen van de bruikbaarheid daarvan kan dienen. De rechtbank zal daarom hierna beoordelen of de andere twee belangen die in het verkeersbesluit worden genoemd, het besluit zelfstandig kunnen dragen.

ii. <u>Verkeersveiligheid</u>

11. In het verkeersbesluit staat dat het gelet op artikel 2 van de Wvw 1994 voor wat betreft het verzekeren van de veiligheid gewenst is om de genoemde maatregelen in te stellen. In het bestreden besluit stelt verweerder dat de locaties van de knippen objectief gezien niet verkeersonveilig zijn. Verweerder gaat de situatie subjectief verkeersveiliger inrichten. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat verkeersveiligheid de belangrijkste doelstelling is die ten grondslag ligt aan het bestreden besluit.

11.1. Eisers wijzen erop dat er geen verkeerskundig onderzoek aan het bestreden besluit ten grondslag ligt. De rechtbank is het met eisers eens dat verweerder zonder een dergelijk onderzoek, dat niet is verricht, niet zonder meer de conclusie kon trekken dat de verkeersveiligheid gediend is met het verkeersbesluit. Omdat verweerder geen onderzoek heeft laten verrichten, is niet objectief vast te stellen of en hoe onveilig de verkeerssituatie aan de Chopinlaan en de Berliozlaan op dit moment is. Het is voorstelbaar dat het scheiden van langzaam en snel verkeer in de straten van de knippen leidt tot een veilige(re) situatie

aldaar, maar zonder verkeerskundige onderbouwing, die ontbreekt, blijft onduidelijk of de knippen niet tot gevolg zullen hebben dat op andere plaatsen in de wijk Adegeest juist meer confrontaties tussen langzaam en snel verkeer zullen plaatsvinden. Verweerder heeft geen onderzoek gedaan naar de gevolgen voor de verkeersveiligheid voor de wijk Adegeest als geheel, wanneer de auto's alternatieve routes zouden moeten gaan kiezen, zodat de gevolgen op het gebied van de verkeersveiligheid voor de wijk Adegeest niet inzichtelijk zijn.

11.2. Nu verweerder heeft nagelaten te onderbouwen hoe het belang van verkeersveiligheid met het verkeersbesluit wordt gediend, mocht zij ook deze doelstelling niet zonder meer aan het bestreden besluit ten grondslag leggen.

iii. Leefbaarheid

12. In het besluit valt te lezen dat onder meer het STOMP-principe, het doel heeft om de leefbaarheid en de verkeersveiligheid in de wijk te verhogen. De rechtbank stelt vast dat leefbaarheid geen doelstelling is die genoemd wordt in artikel 2 Wvw 1994. Ter zitting heeft verweerder uitgelegd dat hiermee gedoeld wordt op het in artikel 2, tweede lid, genoemde belang van "het beperken van door het verkeer veroorzaakte overlast, hinder of schade alsmede de gevolgen voor het milieu te beperken".

12.1. Eisers stellen zich onder meer op het standpunt dat zij niet begrijpen wat er onder de term leefbaarheid wordt verstaan en hoe de knippen de leefbaarheid in Adegeest zouden verbeteren. In de beslissing op bezwaar heeft verweerder gesteld dat het geplande onderhoud aan de wijk Adegeest een kans is om de openbare ruimte nog meer in te richten op de voetganger en fietser en zodoende de leefbaarheid voor met name deze groep te verhogen. Ook zouden de knippen zorgen voor een betere luchtkwaliteit en minder geluidsoverlast in de wijk. In het verweerschrift geeft verweerder toe dat de luchtkwaliteit en geluidsoverlast op wijkniveau niet veranderen, omdat de auto's zullen moeten omrijden. In het centrum van Adegeest, waarmee volgens verweerder het stuk tussen de aan te leggen knippen wordt bedoeld, zou echter wel een gezondere openbare ruimte ontstaan en een sterker verblijfskarakter worden gerealiseerd. Volgens verweerder omvat de term leefbaarheid immers ook sociale interactie en verhoogde toegankelijkheid voor langzame weggebruikers, waarop het realiseren van de knippen een positief effect heeft.

12.2. Het staat verweerder vrij zelf invulling te geven aan de begrippen die in artikel 2 Wvw 1994 worden gebruikt en de rechtbank begrijpt hoe verweerder aankijkt tegen het concept leefbaarheid. Zo meent de rechtbank ook te begrijpen dat het verbinden van groenzones in feite een kwestie van leefbaarheid is. Met eisers is de rechtbank echter eens dat verweerder heeft nagelaten te onderbouwen hoe de leefbaarheid met het verkeersbesluit wordt verhoogd. Nu verweerder geen enkel onderzoek heeft gedaan naar de leefbaarheid op dit moment en de verwachte leefbaarheid na aanleg van de knippen, mocht verweerder ook dit belang niet aan het besluit ten grondslag leggen.

Conclusie en gevolgen

13. Het beroep is gegrond omdat het bestreden besluit onzorgvuldig tot stand is gekomen en niet goed is gemotiveerd. Om deze reden kan het bestreden besluit niet in stand blijven en moet het worden vernietigd. Aan een bespreking van de overige beroepsgronden komt de rechtbank niet toe.

13.1. Verder bepaalt de rechtbank met toepassing van artikel 8:72, vierde lid, van de Awb dat verweerder een nieuw besluit moet nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank stelt hiervoor een termijn van drie maanden. De rechtbank ziet geen reden om zelf een beslissing over het bezwaar te nemen. Dit omdat verweerder beoordelings- en beleidsruimte toekomt bij toepassing van artikel 2 van de WVW 1994. Ook draagt de rechtbank niet aan verweerder op om het gebrek te herstellen met een betere motivering of een ander besluit (een zogenaamde bestuurlijke lus). Dit omdat verweerder opnieuw op het bezwaar moet beslissen en daarvoor eerst de nodige kennis over de relevante feiten moet vergaren. De bezwaarfase is daarvoor de meest geëigende fase.

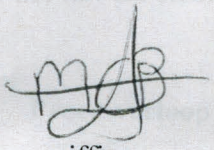
13.2. Omdat het beroep gegrond is, moet verweerder het griffierecht aan eisers vergoeden. Voor een proceskostenvergoeding is geen aanleiding.

Beslissing

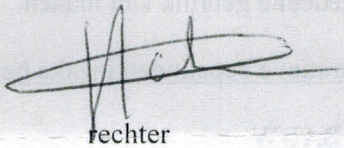
De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen drie maanden na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op het bezwaar met inachtneming van deze uitspraak;
- bepaalt dat verweerder het griffierecht van € 187,- aan eisers moet vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. dr. C. Hofman, rechter, in aanwezigheid van mr. M.C. Bakker, griffier.
Uitgesproken in het openbaar op 27 mei 2025.

griffier

rechter

Een afschrift van deze uitspraak is verzonden aan partijen op: 28 MEI 2025

Informatie over hoger beroep
Een partij die het niet eens is met deze uitspraak, kan een hogerberoepschrift sturen naar de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State waarin wordt uitgelegd waarom deze partij het niet eens is met deze uitspraak. Het hogerberoepschrift moet worden ingediend binnen zes weken na de dag waarop deze uitspraak is verzonden. Kan de indiener de behandeling van het hoger beroep niet afwachten, omdat de zaak spoed heeft, dan kan de indiener de voorzieningenrechter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State vragen om een voorlopige voorziening (een tijdelijke maatregel) te treffen.

Bijlage: voor deze uitspraak belangrijke wet- en regelgeving

Wegenverkeerswet 1994

Art. 2 lid 1 WVW 1994

De krachtens deze wet vastgestelde regels kunnen strekken tot:

a. het verzekeren van de veiligheid op de weg;
b. het beschermen van weggebruikers en passagiers;
c. het in stand houden van de weg en het waarborgen van de bruikbaarheid daarvan;
d. het zoveel mogelijk waarborgen van de vrijheid van het verkeer.

Art. 15 lid 2 WVW 1994

Maatregelen op of aan de weg tot wijziging van de inrichting van de weg of tot het aanbrengen of verwijderen van voorzieningen ter regeling van het verkeer geschieden krachtens een verkeersbesluit, indien de maatregelen leiden tot een beperking of uitbreiding van het aantal categorieën weggebruikers dat van een weg of weggedeelte gebruik kan maken.

Besluit administratieve bepalingen inzake het wegverkeer

Art. 21 BABW

De motivering van het verkeersbesluit vermeldt in ieder geval welke doelstelling of doelstellingen met het verkeersbesluit worden beoogd. Daarbij wordt aangegeven welke van de in artikel 2, eerste en tweede lid, van de wet genoemde belangen ten grondslag liggen aan het verkeersbesluit. Indien tevens andere van de in artikel 2, eerste en tweede lid, van de wet genoemde belangen in het geding zijn, wordt voorts aangegeven op welke wijze de belangen tegen elkaar zijn afgewogen.